

ALHOEIA

KATA-ΣΑΒΒΑΤΟΝ

σὸν ἀλλόκοτον, τόσον παράλογον
 ἢ ἀδύνατον εἶναι τὸ σχέδιόν, ὥστε
 οἱ πάντες ἔλεγον ὅτι ἔνεκα τῆς τε
 ρατωρίας αὐτοῦ πρέπει νὰ θεωρη
 θῇ ὡς χάριτης ἄγραφος. Δὲν εἶναι
 ὁμως ἔντιμος διὰ τὴν Ἀγγλίαν ἡ
 τοιαύτη θέσις. Ἐὰν δὲν ἔχωμεν κα
 τὰ νοῦν νὰ τηρήσωμεν τὰς συμφω
 νίας μας, πρέπει ν' ἀποσυρθῶμεν.
 Ἡ συνθήκη ὁμως μᾶς ἐπέβαλε ἢ
 τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ προσάτου τῆς
 Μικρᾶς Ἀσίας. Ἀνεδέχθημεν τὴν
 κατὰ τῆς Ρωσσίας ὑπεράσπισιν
 τῶν συνόρων τῆς Ἀρμενίας. Τὸ
 προλαβὼν ὑπουργεῖον διὰ τῆς ἐν
 Βερολίν συνθήκης ἀνεγνώρισε
 τὴν παρὰ τῆς Ρωσσίας ἐκῆσιν τοῦ
 Κάρς, Βατοῦμι ἢ Ἀρδαχάν, ἐκῆσιν
 ἣτις τόσον ἐνεδυνάμωσεν αὐτήν, ὥ
 στε ἀποβαίνει ἀδύνατον νὰ ἐμποδί
 σωσι τὴν προέλασιν αὐτῆς. Τοῦτο
 ἢ μόνον ἀποδεικνύει τὸ παράφρον
 τῆς τότε πολιτικῆς. Τὸ α'. ἄρθρον
 τῆς ἀγγλο τουρκικῆς συμβάσεως
 εἶναι ἀρκετὰ σαφές καθυποβάλλον
 ἡμᾶς εἰς τὴν ὑποχρέωσιν νὰ βοη
 θήσωμεν ἐνόπλιως τὸν Σουλτάνον
 κατὰ πάσης Ρωσικῆς προσβολῆς.
 Ἐλέχθη, ὅτι ἡ σύμβασις ἐγένετο
 πρὸς τὸ Θεσθῆναι μόνον. Τοιαύτη
 ὁμως δὲν ἦτο ἡ πεποιθήσις τοῦ τό
 τε ὑπουργείου, μήτε τοιαύτην ἔ
 χουσι οἱ συντηρητικοὶ σήμερον.
 Ἀπ' ἐκείνης ὅτε Νόρθσοτ ἢ ὁ
 λόρδος Βήμουσφιλδ σαφῶς ἐνόουν
 τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτῆς. Ὁ δὲ λόρ
 δος Σαλιεβουρῆ εἶπεν, ὅτι, ἐπειδὴ
 ἄλλοτε αἱ συνειδήσεις Ἑυρωπαϊκῆς
 συμπράξεως ὑποχρέωσις αὐτεφρο
 ναῖντο ὑπὸ τῆς Ρωσσίας, ἐπειδὴ
 κακῶς ὠδηγεῖτο ἡ Τουρκία, ἐκρίνε
 φρονιμώτερον τὸ γὰρ ὑπουργεῖον
 τοῦ ἐκπληρώσαν ἢ καλλίτερον τρό
 πον, τοῦ συμβάλλεσθαι ἐν δυναί
 μοις ἐπειδὴ τότε δὲν ἤθελεν ὑπάρ
 χει ἀμφιβολία περὶ τῆς ἀμοιβῆς,
 ἐκπληρώσεως τῶν διαγραφέντων ἢ
 τοῦ ἐκπληρώσαντος αὐτὴν, καὶ ἀποσφί
 ρισαι ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Τουρκία δὲν εἶ

